

okrožne sodnije morala je okrajna sodnija mariborska poklicati glavnega urednika kot pričo, in mu razložiti, da mora tako govoriti, kakor bi zamogel s prisego potrditi, to pa na dvojno vprašanje 1. je li Vam dopisnik znan? 2. če Vam je znan, je li Remšniški župnik? Uprasanec se brani in prosi, če sme tukaj molčati, se izpovedanju odtegniti, sploh ne odgovarjati? Sodnik reče, da ne, ampak da ima le reči: da ali ne! Ker je toraj bilo izpovedanje sodnijski zaukazano, je se moralo tudi po resnici izpovedati tako, kakor se pred živim Bogom zamore vsaki čas s prisego potrditi. Tako velevala poštenost, tako zahtevajo božje in človeške postave.

To vé in mora vedeti tudi advokat dr. Glantschnigg. Ako pa on resnico prekriva in psuje, kaže to, da je vse njegovo početje neumno, neopravičeno, njegova skrb za duhovnike in njihovo čast nekaj zelo smešnega, njegovo kričanje, da Gospodar mir kali, tako resnično, kakor njegova izjava pri sodnji, da je urednik šulvereinske šole pri deželnem šolskem svetu tožil, njegova trditev, da on duhovnikom čast skazuje, katera jim gre, tako ljubeznjiva kakor tedaj, ko je v lisjaku pisal, da so mešniki „umazanci“, katerim ne gre več rok „lizati“ dalje ko je brodil „o farškem“ gospodstvu v šoli itd. ter mešnike „oslom“ prispodabljal.

Oj lisjak! potajuj se kolikor hočeš, jamraj o „moralnosti“, poteguj se za mešnike, hvali svojega „dekana“ (?), ti si in ostaneš lisjak. Za vsako dlako te najdemo. Ti ne bodeš Slovencem še manje pa duhovnikom naukov z uspehom dajal. Tvoje jeze in srda pa se Gospodar nič ne boji.

Desterniški.

Gospodarske stvari.

Puter pa poletna vročina.

Da tudi v poletni vročini puter slasten in okusen ostane, ravnaajo v severni Ameriki tako-le: Vzamejo v ta namen toliko soli, kolikor je morejo $2\frac{1}{2}$ litra vode raztopiti, pride-nejo 63 gramov solitarja in 250 gramov bele-ga sladkorja.

Vse to se zavre, pene se sproti posnemajo in poslednjič se vse vkup razhladi. Puter, kateri se ima vložiti, mora biti dober, črsteven in trden, dobro pregnjeten in osoljen.

Narejajo se iz njega po pol kilogramov težki svalki, ki se dobro v tanko pa snažno platno zaviti v glinast lonec položijo in potek-nejo tako, da se ne pomučkajo med seboj.

Na tako v lonce potaknjeni puter se od popisane solne juhe toliko nalije, da je vse prek in prek z vodo pokrito in vrhoma se še

lonce z glinastim pokrovom ali pa s kamneno ploščo dobro zavezne.

Gori popisane solne juhe se mora pa ne-kaj hraniti da se je more, kedar je treba, vedno nekaj doljiti. Tako si hranujejo praktični se-verní Amerikanci o vročih poletnih časih svoj puter.

Kako pomagati, če svinje na šenu vzboliijo.

Prva skrb je, da se bolenim prascem prav prozračen hlev preskrbi, in da se vsaka žival vsaki dan dva do trikrat z mrzlo vodo iz škro-pilnice čez in čez polije. Ako je voda za ko-panje v bližini, je dobro vanjo zaganjati, da se cele ure v nji kopljejo in hladijo, kar jim dobro dene. Navadni vsakdanji krmi se vsak-dan na žival za oreh debel kos lesenega oglja stolče pa ne v prah zmane, kar živali radi jedó. Zmesnina iz $\frac{1}{2}$ grama karbolne kisline in 25 gramov vode, ki se potem bolenim živalim vbrizgne, je imela že mnogokrat naj boljše na-sledke. Če se je to za pravega časa zgodilo, je bolezen brez škode minila.

Kako muhe pregnati.

Prav zanesljiv pomoček silno nadležne muhe iz sob, kuhinj itd. pregnati, so plitve posodice, v ktere se je nekoliko lavorikovega olja nalilo. Te posodice se postavijo v sobo in duri in okna odprejo in muhe skozi nje po-begnejo. V kuhinji in jednih shrambah je dobro vso lesovino s tem oljem pomazati. Pravijo, da vse muhe pred tem oljem pobegnejo.

Sejmi. 18. avgusta Podsreda, Kostrivnica Devica Marija v puščavi, 19. avgusta Gradec, Lembah, Sevnica, Obrež pri Ptuji, Mozirje, Vo-zenica, Straden, Strass.

Dopisi.

Iz Pišec. (Habsburško svečanost) smo tudi tukaj mogoče slovesno obhajali. Uže v nedeljo 1. jul. vihrale so z zvonika velike bandere: cesarska, štajerska in slovenska. V ponedeljek 2. jul. zbralo se je veliko ljudstva ob 9. uri k sv. meši, ker so č. g. župnik bili dan poprej s prižnice razložili pomen sveča-nosti. Po dokončanej službi božji se je podala mladež v lepo okinčano šolsko poslopje, kder je nadučitelj g. Kokot kaj lepo govoril o vla-darjih iz Habsburške hiše in zlasti omenjal vesele in žalostne dogodke iz slavnega vladanja sedanjega cesarja. Ko je toraj rekel: želimo, da bi naš presvitli cesar še mnogo let krepko in srečno vladali, ter iz srca recimo: Bog ohrani našega dobrega cesarja in vso njegovo preuzvi-šeno rodbino, vskliknejo vsi učenci navdušeno: živijo, živijo, živijo! Potem so zapeli cesarsko pesem in prejeli vsak knjižico; Habsburški rod.